

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

108 — nr 46 z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie organizacji rynku warzywno-owocarskiego 157

ZARZĄDZENIA:

- 109 — nr 45 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 marca 1958 r. w sprawie zadań prezydiów rad narodowych w zakresie polityki zatrudnienia w związku ze zmniejszeniem nadmiaru pracowników w zakładach pracy 158
- 110 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 6 marca 1958 r. w sprawie produkcji aparatów gazowych użytku domowego i komunalnego 160
- 111 — Ministra Finansów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie zaniechania ustalania podatku od wynagrodzeń od kwot wypłaconych za 1956 i 1957 r. z tytułu podziału nadwyżki bilansowej między członków spółdzielni pracy 160
- 112 — Ministra Rolnictwa z dnia 3 marca 1958 r. w sprawie branżowego wykazu elementów scalonych dla celów rozliczeń za roboty hydrogeologiczne i hydrotechniczne w resorcie rolnictwa 161
- 113 — Ministra Zdrowia z dnia 24 lutego 1958 r. zmieniające zarządzenie z dnia 1 marca 1956 r. w sprawie wprowadzania do obrotu leków i artykułów sanitarnych w drogeriach i sklepach zielarskich 161

UCHWAŁA Nr 46 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 marca 1958 r.

w sprawie organizacji rynku warzywno-owocarskiego.

W celu:

- dalszego zwiększenia produkcji warzyw i owoców,
- zwiększenia materialnego zainteresowania rolników we wzroście produkcji warzyw i owoców,
- usprawnienia organizacji skupu warzyw i owoców,
- zapewnienia ludności miast zaopatrzenia w warzywa i owoce,

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Spółdzielnie ogrodnicze, państwowe przedsiębiorstwa handlu warzywami i owocami, spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu, spółdzielnie spożywców oraz inni uczestnicy obrotu płodami ogrodniczymi (warzywa, owoce, ziemniaki wczesne, kwiaty, miód i wosk) mają jednakowe uprawnienia w skupie i sprzedaży.

2. Uspołecznione przedsiębiorstwa i organizacje dokonujące obrotu warzywami i owocami powinny specjalizować się w organizacji i technice skupu (hurtu) bądź handlu detalicznego w zależności od potrzeb gospodarczych terenu działania.

3. W celu usprawnienia odbioru masy towarowej od producentów oraz lepszego zaopatrzenia ludności miast w warzywa i owoce wszystkie uspołecznione organizacje handlowe powinny rozszerzać sieć skupu (magazynów hurtowych) i sprzedaży detalicznej zgodnie z potrzebami ustalonymi przez prezydium właściwych miejscowo powiatowych (miejskich) rad narodowych. Państwowe gospodarstwa rolne i spółdzielnie produkcyjne powinny organizować własne punkty sprzedaży detalicznej produktów ze swoich gospodarstw.

4. Dla zapewnienia ciągłości zaopatrzenia rynku wszyscy uczestnicy obrotu mają obowiązek utrzymywania bieżących remanentów płodów ogrodniczych oraz gromadzenia rezerw na okres zimy w ilościach wynikających z rzeczywistych potrzeb poszczególnych rynków i w zależności od dokonywanych obrotów, zgodnie z wytycznymi Ministra Handlu Wewnętrznego.

5. Przedsiębiorstwa prywatne mają prawo skupu na targowiskach i we własnych punktach sprzedaży oraz sprzedaży warzyw i owoców w ramach posiadanych uprawnień handlowych.

§ 2. 1. Zakłady przemysłu owocowo-warzywnego mogą zawierać, zgodnie z obowiązującymi przepisami, umowy handlowe na dostawę warzyw i owoców z dowolnie wybranymi uczestnikami obrotu, przede wszystkim z uspołecznionymi jednostkami, ogłaszać przetargi na dostawę oraz organizować punkty skupu w zakładach.

2. Uspołecznione zakłady przemysłu owocowo-warzywnego mogą również:

- 1) organizować skup od producentów na zaopatrzenie własne w punktach skupu uruchamianych poza zakładami;
- 2) kontraktować uprawę warzyw i owoców w bazach surowcowych położonych w bezpośrednim zapleczu zakładów oraz sezonowych punktów przerobowych; rejony baz surowcowych uspołecznionych zakładów przemysłu owocowo-warzywnego zatwierdza prezydium wojewódzkiej rady narodowej na wniosek zainteresowanego zakładu przemysłu owocowo-warzywnego;

3) w rejonach baz surowcowych zakłady uspołecznionego przemysłu owocowo-warzywnego zachowują prawo pierwszeństwa w kontraktowaniu upraw warzyw i owoców przed innymi uczestnikami obrotu; przedsiębiorstwa skupu (spółdzielnie ogrodnicze, spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu i państwowe przedsiębiorstwa skupujące warzywa i owoce) obowiązane są uzgadniać z zainteresowanymi zakładami przemysłu owocowo-warzywnego rejonu kontraktacji warzyw i owoców, rozmieszczenie i działalność punktów skupu w bazach surowcowych przemysłu owocowo-warzywnego.

§ 3. Spółdzielnie produkcyjne, państwowe gospodarstwa rolne, spółdzielnie ogrodnicze, spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu oraz indywidualni producenci mają bez ograniczeń prawo dowozu i bezpośredniej sprzedaży warzyw i owoców, ziemniaków wczesnych, miodu i wosku, jak też sprzedaży przedsiębiorstwom detalicznym, zakładom żywienia zbiorowego lub bezpośrednio sklepom należącym do przedsiębiorstw i organizacji handlu detalicznego.

§ 4. 1. Uspołecznione przedsiębiorstwa oraz kupcy prywatni stosują w obrocie płodami ogrodniczymi umowne ceny, wynikające z sytuacji rynkowej podaży i popytu.

2. W uzasadnionych gospodarczo przypadkach Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego może ustalać dla handlu uspołecznionego i kupców prywatnych maksymalne ceny detaliczne oraz dla uspołecznionego przemysłu i handlu maksymalne ceny skupu w porozumieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 5. 1. Uspołecznione organizacje skupu warzyw i owoców mają prawo prowadzić i rozwijać kontraktację warzyw i owoców w odpowiednim asortymencie gatunków i odmian w celu właściwego dostosowania wzrostu produkcji ogrodniczej, jej asortymentu i jakości do potrzeb gospodarczych kraju, lepszego powiązania uspołecznionych przedsiębiorstw i organizacji handlu z producentami, właściwego zaopatrzenia rynków deficytowych, eksportu i przemysłu.

2. Umowy kontraktacyjne powinny przewidywać gwarancyjne ceny minimalne na dostawy warzyw i owoców kontraktowanych.

3. Plany, rozmieszczenie i warunki kontraktacji warzyw i owoców uzgadniają właściwe centralne organy z Ministerstwem Rolnictwa.

§ 6. Spółdzielnie ogrodnicze powinny wpływać na zwiększenie, polepszenie i rozszerzenie produkcji ogrodniczej przez:

- organizowanie dostaw nasion, materiału szkółkarskiego, nawozów sztucznych, środków ochrony roślin itp.,
- organizowanie poradnictwa techniczno-produkcyjnego,
- organizowanie zwalczania chorób i szkodników na plantacjach warzyw i w sadach,
- nabywanie i wspólne eksploatowanie maszyn i narzędzi ogrodniczych,
- rozwijanie budownictwa przechowalni warzyw i owoców, szklarni, inspektów itp.

§ 7. Eksport nadwyżek płodów ogrodniczych po zapewnieniu planowych dostaw dla handlu zagranicznego dokonywany jest za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu.

§ 8. Minister Handlu Wewnętrznego koordynuje działalność gospodarczą wszystkich uczestników obrotu płodami ogrodniczymi, w szczególności przez:

- opracowywanie bilansów towarowych,
- oddziaływanie na przerzuty masy towarowej z rejonów produkcyjnych na tereny konsumpcyjne,
- prowadzenie informacji o cenach,
- ustalanie zasad tworzenia rezerw handlowych płodów ogrodniczych,
- ustalanie zasad w zakresie rozwoju sieci detalicznej i skupu.

§ 9. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się zainteresowanym ministrom, Państwowej Komisji Cen oraz zarządem głównym zainteresowanych jednostek spółdzielczych.

§ 10. Traci moc uchwała nr 115 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie organizacji rynku warzywno-owocarskiego (Monitor Polski Nr 28, poz. 190).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

109

ZARZĄDZENIE Nr 45 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 marca 1958 r.

w sprawie zadań prezydiów rad narodowych w zakresie polityki zatrudnienia w związku ze zmniejszeniem nadmiaru pracowników w zakładach pracy.

W celu zapewnienia realizacji uchwały nr 42 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1958 r. w sprawie zadań polityki zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 16, poz. 100), zwanej w dalszej treści „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustalenie nadmiaru zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy z imiennym wyszczególnieniem zbędnych dla prawidłowego funkcjonowania zakładu pracowników należy w myśl przepisów uchwały do kompetencji zakładów pracy.

2. Szczegółowy tryb działania zespołów powołanych w tym celu w zakładach pracy zostanie ustalony zarządzeniami właściwych ministrów.

§ 2. 1. Zgodnie z przepisem § 5 ust. 3 uchwały zakłady pracy obowiązane są podać do wiadomości prezydium właściwej rady narodowej nadwyżki pracowników, których nie można zatrudnić w drodze przesunięć wewnętrznych na wolne miejsca pracy istniejące lub uzyskane przez rozszerzenie niektórych działów produkcji i uruchomienie produkcji dodatkowej.

2. Zakłady pracy powinny jednocześnie podać do wiadomości prezydium rady narodowej posiadane wolne miejsca pracy i przewidywane zapotrzebowanie na pracowników w okresie do dnia 31 lipca 1958 r.

3. Wzór zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, określi Minister Pracy i Opieki Społecznej.